

[Tove Jørgensen]

borgske virkelighed, som altså er den bagvendte af virkeligheden udenfor, optræder det samme parti som »asocialudemokratiet«. Man fremsætter, før folkettinget sendes på ferie, nogle oplæg til en langsigtet løsning på problemer, uden hvis løsning der hverken kan tales om langsigtet perspektiv eller helhed, og selvsamme dag som tinget er sendt på ferie, indleder man forhandlinger bag lukkede døre med netop de partier, som man ved ikke vil være med til at løse problemerne på den foreslåede måde. I stedet for på demokratisk vis at fremsætte konkrete forslag, der kan vise de politiske muligheder for deres gennemførelse, laver man et nyt augustforlig med venstre, der altså er højre. Selvfølgelig har man ikke turdet kalde det augustforlig III, for sporene skræmmer, det ville være for utroværdigt. Men samtidig indebærer regeringsudvidelsen den fordel, at man har sikret sig et flertal uden at behøve at afsløre, hvad augustforlig III reelt indeholder.

Det kan udemokratisk gemmes inden for regeringens lukkede døre og afsløres sådan pø om pø, men når det afsløres, som i dette momsforlag, så viser det igen den bagvendte virkelighed i dette hus: det sociale parti, der kommer med asociale forslag. Så forhåbende var man på samarbejdet, at man glemte sociale compensationer.

Hvem satte man så til at anbefale det af asocialudemokratiet fremsatte forslag, hvem satte man til at løfte sløret, eller vi skulle måske hellere sige lette på låget for lidt af, hvad der skal ske? Ingen anden end selvste hr. Kjeld Olesen, der er ekspert i at glemme problemerne og feje skidt ind under gulvtæppet. Selv Storebæltsbroen fik han plads til derinde. Somme tider kryber han såmænd selv derind og roder lidt omkring i skidt, men så har han jo altid regeringens sikkerhedsudvalg til at hive ham ud og ryste ham lidt til pæn brug . . .

Formanden:

Det kommer ikke meget behandlingen af dette forslag ved.

Tove Jørgensen (DKP):

Så kan han bl. a. bruges til som en anden lille dukke, man kan skrue op i ryggen, bestandig at gentage sig selv eller rettere den kode, han er blevet programmeret til at gen-

tage, nemlig tesen om, at der ikke var andre muligheder i folkettinget, at der ikke er flertal for andet samarbejde end med venstre, som altså er højre. Så kan hr. Kjeld Olesen i går stå og sige, at venstrefløjen kun vil være med, når der skal deles ud, men ikke vil være med til at skaffe pengene. Det kunne hr. Kjeld Olesen gøre i går, for han vidste jo, at det ikke var ham, men hans nye regeringspartnere, der i dag skulle stå til ansvar for, hvor pengene, en hel del af pengene, skulle komme fra. De skal komme ved en forbrugsbeskatning, som vi ved vender den tunge ende nedad. Her er det, forskellen ligger imellem asocialudemokratiets valg af partnere og det partnerskab, det kunne have fået.

DKP benægter ikke, at der skal bruges penge, men vi benægter, at de skal tages fra lønmodtagerne og gives til dem, der ejer produktionsmidlerne. Det har jo heller ikke skaffet flere arbejdspladser. Man kunne såmænd lige så godt have puttet tilskuddene i et hul i jorden som at give dem til det såkaldte erhvervsliv. De nødvendige investeringer, der skal til for at skaffe flere arbejdspladser, vil man ikke gå ind i.

I stedet betyder momsforhøjelsen, således som hr. Kaj Hansen var inde på, øgede kommuneskatter, således at kommunerne fremover vil være endnu mere tilbageholdende med f. eks. at udbygge daginstitutionerne. Vi ved fra adskillige og gentagne undersøgelser, at kost og bolig for de laveste indkomstgrupper allerede i 1960'erne androg over 65 pct. af indkomsten i de laveste indkomstgrupper, og det var inden boligforligene med den omkostningsbestemte husleje, og inden oliekrisisens fordyrelse af brændselomkostningerne var sat ind. Vi ved fra undersøgelsen af fordelingen af levevilkårene, at pensionister, arbejdsløse og uddannelsessøgende i gennemsnit tjener 35 pct. af de beskæftigedes gennemsnitsindtægt. Hvad hjælper det så, at den socialdemokratiske venstrefløj i går fandt et græsstrå at klamre sig til i forsvaret for sociale compensationer til visse sociale grupper? Hvad hjælper det, at fru Inge Fischer Møller i går i TV kunne sige . . .

Formanden:

Taletiden er altså udløbet.

Tove Jørgensen (DKP):